

Gagul

Uheldig missionær.

Det regner og alting er gennemvådt. En varm troperegn skyller sved og støv af mig. Jeg står på en lille åben plads mellem simple hytter med hænderne samlet over hovedet og bundet til et gammelt træ. Jeg har altid elsket træer.

Straks jeg viste mig i landsbyen stimlede de sammen om mig; sorte mænd og kvinder med vilde bemalinger og slanke, hårde lemmer der stak ud af farverige gevandter. De råbte og gestikulerede mens de trak tøjet af mig og bandt mig til det gamle træ. Så forsvandt de, men nu er de tilbage. Grinende binder de en stok mellem mine ankler. En gammel kvinde træder frem, så rynket og sammenfalden som var hun heksen Gagul fra Kong Salomons Miner. I hendes kloagtige hånd glimter en tynd kniv. Hjælp mig, lad hende ikke gøre det. Jeg ville blot fortælle om min gud som er en kærlig gud.

Uden tøven skærer hun pikken af mig.